



Asociația RENINCO ROMANIA

Reteaua Nationala de Informare si Cooperare pentru integrarea in comunitate a copiilor si tinerilor cu cerinte educative speciale

Buletin Informativ nr. 35, anul 13, săptămâna 8 – 15 decembrie 2025

Cuprins:

- ✚ Noutăți de la Ministerul Educației
- ✚ 5-4-3-2-1 pentru liniștire
- ✚ NABU – bibliotecă digitală de cărți gratuite pentru copii
- ✚ Scrisoarea unui tânăr învățător către ministrul Educației
- ✚ Rezultatele celui mai amplu studiu longitudinal realizat despre educația din România de către un ONG: „Cercetare și inovație în educație: o poveste a parteneriatului public–privat”
- ✚ De ce diploma nu (mai) garantează competența. O radiografie a eșecului sistemic pe piața muncii



MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Noutăți

- ❖ **Sănătatea mintală a elevilor români în studiul ESPAD 2024 și în alte rapoarte/documente de profil**

Data publicării: sâmbătă, 29 noiembrie, 2025

Studiul ESPAD 2024 (*Results from the European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs*) a arătat scoruri îngrijorătoare ale adolescenților români în privința unor comportamente adictive (ex.: alcool, droguri, fumat, jocuri de noroc, navigare online), analizate și de Ministerul Educației și Cercetării.

Totodată, World Vision România, folosind un chestionar adaptat din instrumentele internaționale ESPAD, a realizat recent un studiu reprezentativ pe un eșantion de copii cu vârste între 10 și 14 ani. Rezultatele arată că aproximativ 69% participă zilnic la jocuri online, 30% au consumat alcool cel puțin o dată, iar 13% au fumat. În acest sens, autorii studiului (World Vision România) reamintesc

RENINCO - Buletin Informativ nr.35, anul 13, saptamana 8 – 15 decembrie 2025

că astfel de comportamente reflectă vulnerabilități emoționale și sociale, semnalând necesitatea suplimentării factorilor de protecție.

Studiul ESPAD a investigat, însă, și direct starea de sănătate psihologică autopercepută (*mental well-being*). Aceasta a fost măsurată prin *WHO-5 Well-being Index*, evaluată prin raportare retroactivă la ultimele două săptămâni, un scor de peste 50 arătând o stare de sănătate psihologică autopercepută bună. În general, **rezultatele ESPAD 2024 arată o stare de sănătate psihologică bună a adolescenților români (63), peste media europeană (59 - minimum 43/maximum 77)**. De asemenea, este de observat că băieții au scoruri mai crescute (74) decât fetele (53). România se află pe poziția a 12-a din 37 de țări analizate.

Deși rezultatele sunt încurajatoare, scorul general lasă loc de îmbunătățiri și atrage atenția atât asupra discrepanței dintre băieți și fete (care trebuie înțeleasă și redusă), cât și asupra discrepanței față de comportamentele adictive (care trebuie înțeleasă la rândul ei).

Așa cum rezultă și din **Raportul QX**, Ministerul Educației și Cercetării este preocupat ca misiunea fundamentală a educației - formarea de competențe - să se desfășoare într-un context general care promovează și sănătatea mintală, și starea de bine. În acest sens, reforma curriculară (pentru a eficientiza procesul educațional și a introduce și componente de sănătate mintală) și cea legată de consiliere și orientare (curricular și prin servicii de specialitate) sunt în plină derulare, cu impact potențial pozitiv atât asupra elevilor/cadrelor didactice, cât și asupra întregului ecosistem educațional. Adăugăm, în acest context, și faptul că Ministerul Educației și Cercetării, în colaborare cu UNICEF și Direcția Generală pentru Sprijinirea Reformelor Structurale a Comisiei Europene (DG REFORM), implementează proiectul „Politici și resurse pentru școli sigure și suportive”, al cărui obiectiv general îl reprezintă promovarea unui mediu școlar sănătos și sigur în care învățarea socială și emoțională, sprijinul psihosocial și sănătatea mintală fac parte din cultura și practica curentă a fiecărei școli (ca abordare la nivelul școlii în ansamblu). Proiectul răspunde raportului „Analiza stării de bine și a sănătății mintale în rândul copiilor din învățământul gimnazial în România” (lansat în luna septembrie 2025), recomandările acestui raport fiind transmise grupurilor de lucru pentru elaborarea programelor școlare destinate învățământului liceal.
https://edu.ro/press_rel_203_2025

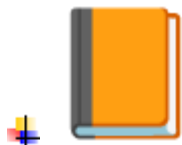


„5-4-3-2-1 pentru liniștire”

Un exercițiu foarte scurt și validat în psihologie (folosit în școli, clinici și programe de reglare emoțională) funcționează pentru copii, adolescenți și adulți și poate fi făcut oriunde, în 1-2 minute. Scade anxietatea, reduce impulsivitatea, calmează corpul în 60-90 de secunde și ajută creierul să revină la o stare de control. Cum funcționează:

1. **Uită-te în jur și numește 5 lucruri pe care le vezi** (oricât de simple: un creion, fereastră, o carte);
2. **Identifică 4 lucruri pe care le poți atinge** (banca, tricoul, podeaua, o jucărie);

3. **Ascultă 3 sunete** (zgomotul traficului de afară, foșnetul hainelor, ticăitul unui ceas);
4. **Simte 2 mirosuri** (săpunul de pe mâini, mirosul din clasă sau parfumul unui măr);
5. **Observă 1 gust** (pastă de dinți, gumă de mestecat).



NABU – bibliotecă digitală de cărți gratuite pentru copii

Platforma NABU funcționează ca o bibliotecă digitală gratuită, în care găsești sute de cărți ilustrate pentru copii în mai multe limbi, **inclusiv în limba română**. Poveștile sunt scurte, adaptate pe niveluri de lectură și gândite să îi ajute pe cei mici să citească zilnic, chiar și fără acces constant la internet, pentru că pot fi descărcate offline.

NABU lucrează cu autori, ilustratori și educatori locali pentru a produce povești relevante cultural, iar în România a fost lansată pentru a sprijini copiii între 2 și 10 ani. Aplicația poate fi folosită atât acasă, cât și în grădinițe sau școli ca resursă suplimentară de lectură. **NABU** este o organizație nonprofit internațională cu sediul în SUA, al cărei obiectiv este să crească rata de alfabetizare a copiilor în țările în care accesul la cărți este redus.

sursa: Informații preluate din revista VOLUNTAR (proiect al Asociației Edu Forum) la care vă puteți abona gratuit și o veți primi în fiecare dimineața de vineri.

adresa pentru abonamente: <https://mailchi.mp/eduforum/vocativ-newsletter>

✚ Scrisoarea unui tânăr învățător către ministrul Educației: ”Sunt zile în care ajung acasă și simt că nu mai sunt bun de nimic, pentru că, pe lângă emoțiile copiilor, port pe umeri și birocrația...”

Domnule Ministru,

Vă scriu dintre bănci încă pline de firimituri, foi mototolite și carioci fără capac. E liniște acum, copiii sunt la ora de sport, dar am în urechi încă agitația lor de dimineață, cu ghiozdane care se trântesc și întrebări puse pe fugă: „Domnu’, azi citim din poveste?”, „Domnu’, mi s-a rupt creionul, pot să iau altul?”

Așa arată viața mea reală, cea pe care n-o vede nimeni în rapoarte și grafice. Una umană, agitată, cu solicitări una peste alta, cu elevi unici, fiecare cu ce are mai autentic de oferit. Și, deși poate pare haotic, acolo se simte fiecare emoție, fiecare încercare, fiecare bucurie pe care n-o pot împărtăși decât printr-un zâmbet, un cuvânt sau un gest.

Când am intrat în învățământ, aveam în mine un fel de luceafăr interior, o siguranță ciudată că pot face bine. Că pot să îi ajut pe copii să crească liniștiți, curioși, încrezători în ei. Și încă mai cred asta, dar nu cu aceeași ușurință. Între timp, am văzut copii care vin triști, copii care au nevoie de două minute de liniște înainte să înceapă ora, copii care se lipesc de mine fără niciun motiv

RENINCO - Buletin Informativ nr.35, anul 13, saptamana 8 – 15 decembrie 2025

aparent, doar pentru că simt că au nevoie de cineva. Am văzut lacrimi ascunse în mânuțele care se joacă cu pixul, zâmbete care apar din nimic, strigăte de bucurie când reușesc să înțeleagă ceva ce părea imposibil. Astea sunt momentele frumoase. Dar sunt și celelalte.

Sunt zile în care ajung acasă și simt că nu mai sunt bun de nimic. Zile în care stau treizeci de minute în tăcere înainte să-mi pot scoate geaca. Zile în care mă gândesc că poate nu sunt făcut pentru asta, deși îmi doresc atât de mult să fiu. Pentru că, pe lângă emoțiile copiilor, port pe umeri și birocrația, și presiunile, și părinții grăbiți și uneori dificil de mulțumit, și regulile care se schimbă de la o lună la alta. Și ochii colegilor mei, oameni oboșiți, dar încă încăpățânați să rămână. Pentru că, la finalul zilei, ne uităm în jur și știm că micile victorii din clasă, un desen, o întrebare, un „mulțumesc” spus cu timiditate, sunt mai importante decât orice hârtie. În toată lupta asta, m-am agățat, la un moment dat, da, poate nu veți crede, chiar de dumneavoastră. Eram în facultate. De omul de știință Daniel David. De interviurile pe care le-am citit, de felul calm și limpede în care explicați psihologia, emoțiile, oamenii. Credeam, sincer, că odată ajuns ministru veți aduce aer curat în școli. M-am agățat de imaginea aceea ca de o ușă deschisă, un reper care să-mi arate că e cineva acolo sus care știe ce înseamnă să fii în fața unei clase, cu zeci de minți curioase, dar și cu inimi fragile.

Dar nu am reușit să îl separ pe omul de știință de omul politic. Oricât am încercat. Poate că greșesc eu. Poate că sunt prea sensibil, prea tânăr, prea implicat. Dar m-au durut măsurile care au venit de sus ca niște valuri reci, fără să țină cont de noi. M-au durut cuvintele care ne-au redus, parcă, la salariați de duzină, nu la oameni ce poartă într-o singură zi mai multe emoții decât alții într-o lună. M-a durut distanța. Răceala. Tonul tehnic într-un domeniu în care totul este, de fapt, profund uman. Și m-a durut să văd că vocea profesorilor tineri nu pare să conteze, că orice propunere vine doar ca o notă de subsol într-un plan mai mare, care nu ne include cu adevărat. Am simțit cum speranțele mele se frâng în micile detalii ignorate: un copil căruia îi lipsesc materiale, o oră scurtată, un zâmbet pierdut.

Nu spun că nu aveți intenții bune. Spun doar că noi, cei din clase, nu le mai simțim. Și e greu să mergi înainte când nu simți că cineva, acolo sus, te înțelege cu adevărat. Eu nu sunt decât un învățător tânăr, cu salariu mic, cu grijile mele, cu caiete corectate seara târziu, cu planuri refăcute în ultima clipă. Dar sunt și un om care ține la meseria asta cu încăpățânare, care iubește copiii și care ar vrea să creadă că nu e singur. Că avem un ministru care nu vede doar programe, ci și oameni. Care nu face doar strategii, ci și pasul acela mic înspre noi: ascultarea. Că cineva din minister poate vedea și oboseala noastră, și bucuria noastră, și să înțeleagă că fiecare copil e diferit și fiecare profesor la fel.

Nu vă scriu ca să vă cert. Nu pot. Îmi lipsesc furia și înverșunarea. Am doar oboseală și prea puțină speranță. Atât. Mi-ar plăcea să pot spune iar că îl admir pe Daniel David, omul. Mi-ar plăcea să simt că ministrul Daniel David nu îl acoperă complet pe celălalt. Mi-ar plăcea să văd în deciziile dumneavoastră și bucăți din copilul unui sat, din profesorul care ați fost, din psihologul care știe ce înseamnă emoția unui om.

Până atunci, eu rămân aici, între bănci mici și voci care uneori urlă, alteori tremură. Continui. Învăț. Mă pierd și mă regăsesc. Pentru copii. Pentru fiecare zâmbet și lacrimă care îmi amintește că asta contează. Doar pentru ei.

Un învățător tânăr

sursa: www.republica.ro, autor Petruț Rizea, 2025

+ Rezultatele celui mai amplu studiu longitudinal realizat despre educația din România de către un ONG: „Cercetare și inovație în educație: o poveste a parteneriatului public–privat”

Asociația Școala Încrăderii și Work and Organizational Psychology Research Center din cadrul Universității Babeș-Bolyai au făcut publice, în cadrul unei conferințe, rezultatele celui mai amplu studiu realizat în educație de un ONG, validat în 8 articole științifice publicate în reviste internaționale.

Desfășurat pe parcursul a 5 ani, studiul integrează date de la peste 46.000 de participanți: directori de școli, profesori, elevi și părinți, din școlile de stat din România, devenind cea mai amplă bază de date despre relații, climat școlar, leadership, sănătate emoțională și procese organizaționale din educația românească.

Rezultate studiului ne arată că:

Prietenii reduc anxietatea elevilor cu până la 45%.

Calitatea prietenilor este unul dintre cei mai puternici factori de protecție pentru sănătatea emoțională a adolescenților. Elevii cu minimum doi prieteni apropiați prezintă niveluri mult mai scăzute de anxietate și depresie. Cercetarea mai arată că după 9 prieteni, costurile relaționale cresc (bullying, scăderea siguranței psihologice, suprasolicitare emoțională). Calitatea, nu cantitatea, este cheia. (Muntean, Curseu & Tucaliuc, 2024)

Când profesorii se ajută între ei, burnout-ul scade cu 30%.

Sprijinul emoțional dintre profesori (încurajări, validare, consiliere informală) reduce semnificativ stresul, epuizarea și conflictele și crește nivelul de cooperare, performanță și satisfacție profesională. Școlile în care există o cultură a ajutorului reciproc sunt școli unde profesorii rămân, se implică și performează. (Muntean, Curseu & Tucaliuc, 2022). Nivelul de epuizare profesională a scăzut semnificativ, cu aproximativ 5.5%, chiar dacă stresul a rămas relativ constant. (eșantion: 317 școli, 6298 profesori).

Starea de bine emoțională (wellbeing) și satisfacția profesională și personală au crescut semnificativ în timp, cu aproximativ 6%. Profesorii sunt mai satisfăcuți și în general față de viața lor, înregistrând o creștere de aproximativ 3.3% între prima și ultima măsurătoare. (eșantion: 317 școli, 6298 profesori)

Profesorii raportează o creștere de 2.7% a nivelului de acceptare socială: cadrele didactice se simt tot mai bine integrate și susținute în comunitatea lor profesională. (eșantion: 317 școli, 6298 profesori)

Comportamente pozitive ale elevilor în școală

Elevii raportează nivele mai crescute de implicare în viața școlară precum și de atașament mai ridicat față de profesorii lor. (eșantion de 29 școli, 301 profesori, 1466 elevi).

Un nivel mai ridicat de acceptare socială este asociat cu mai puține situații de bullying, atât din perspectiva părinților, cât și a elevilor (eșantion de 40 școli, 1878 părinți, 1916 elevi). Nivelul bullying-ului perceput de către părinți scade semnificativ. (eșantion: 317 școli, 19200 părinți).

Sprijinul emoțional reduce schemele disfuncționale ale adolescenților.

În școlile din Programul Școala Încrederii, scad: abandonul emoțional, respingerea, neîncrederea, frica de greșeală, sentimentul de pericol. Pentru prima dată într-un studiu din România, se demonstrează că relația profesorilor cu elevii poate restructura cognițiile disfuncționale ale adolescenților, îmbunătățind sănătatea lor emoțională pe termen lung.

Leadershipul distributiv scade bullying-ul și crește performanța.

Leadership distribuit- atunci când profesorii își asumă roluri de conducere în mod natural și emergent- crește performanța, motivația și satisfacția copiilor și profesorilor, și reduce bullying-ul. Important: studiile arată că prea mult leadership formal (mulți „șefi”) scade performanța și crește tensiunile. Leadershipul sănătos = autonomie, roluri naturale, încredere și colaborare. (*Tucaliuc et al., 2023 & 2025*)

Complexitatea cognitivă a directorului influențează direct funcționarea școlii

Directorii cu un nivel optim de complexitate strategică (nu prea simplu, nici prea complex) obțin cele mai bune rezultate: profesori implicați, identificare organizațională ridicată și climat pozitiv. Cei care gândesc „prea complicat” sau „prea simplu” pierd conexiunea cu profesorii și scad implicarea acestora. (*Tucaliuc, Curșeu, Muntean & Buzea, 2024*)

Dezvoltarea unei culturi de învățare organizațională

Atât profesorii, cât și directorii observă o creștere a capacității de învățare organizațională, de exemplu, școlile învață în timp mai mult din experiențele trecute, de la alții, fac transfer de cunoștințe și bune practici, experimentează abordări noi, cu o creștere de aproximativ 10.5% în rândul directorilor și o creștere ușoară de circa 1.4% în rândul profesorilor. (eșantion: 317 școli).

Implicarea copilului + implicarea părintelui = progres academic și emoțional

În familiile în care există încredere, dialog și implicare reciprocă, elevii manifestă: satisfacție școlară ridicată,

1. nivel mai mare de angajament;
2. motivație internă crescută;
3. performanțe academice mai bune.

Este o confirmare științifică a modelului profesor-parinte-elev. (*Curșeu, Tucaliuc & Muntean, în press*)

Părinții care simt încredere în școală reduc cu 40% conflictul cu profesorii

Calitatea relației dintre școală și familie transformă conflictul în colaborare. Părinții care simt încredere și transparență percep școala ca partener, nu adversar, ceea ce crește siguranța emoțională a copiilor.

Climatul academic și social perceput de părinți se îmbunătățește, ceea ce duce la o creștere semnificativă a implicării și încrederii părinților în școală. (eșantion de 100 școli, 761 profesori, 4869 părinți).

Intervențiile Programului Școala Încrederii reduc anxietatea profesorilor cu până la 28%

Conectare și verificarea emoțională, rutinele emoționale și limitele care reduc anxietatea, ruminanția negativă și sentimentul de neputință la catedră.*

*(Confirmat și de studiul despre ruminanție și depresie la profesori – Curșeu, Muntean & Tucaliuc, în press.)

Sprrijinul social reduce comportamentele disfuncționale și conflictele

Sprrijinul social consiliere, mentorat, ajutor în gestionarea conflictelor reduc comportamentele contraproductive la profesori și îmbunătățește climatul școlii. (Muntean, Curșeu, Tucaliuc & Olar, 2025)

Elevii care se simt mai acceptați social tind să ajute mai mult, să se implice în activități voluntare și au un nivel mai ridicat de autonomie și încredere în propriul proces de învățare. (eșantion de 46 școli, 2019 elevi)

Copiii sunt mai fericiți în școlile în care profesorii sunt bine

Studiile confirmă că sănătatea emoțională a profesorilor prezice sănătatea emoțională a elevilor. Copiii sunt mai liniștiți, mai implicați și mai motivați atunci când adulții din jurul lor sunt echilibrați emoțional.

Încrederea elevilor în școală se corelează cu mai puține conflicte în clasa, o stare emoțională mai bună și o satisfacție crescută cu clasa din care fac parte,, profesorii și școala în general. În plus, sunt mai dispuși să se vulnerabilizeze. Calitatea învățării elevilor crește în școlile cu profesori și directori mai implicați.

Programul Școala Încrederii crește inovarea pedagogică și colaborarea profesională

Profesorii devin mai deschiși la metode noi, partajează resurse, cer ajutor și își asumă responsabilități în proiecte comune.

Profesorii și directorii inițiază mai des proiecte și soluții noi (inovație), cu o creștere de aproximativ 15% în rândul directorilor. (eșantion; 317 școli, 6298 profesori).

Creștere cu 2.2% a comportamentelor cetățenești organizaționale – profesori care ajută dincolo de responsabilitățile lor directe. (eșantion de 317 școli și 6298 profesori).

Creștere semnificativă a încrederii în mediul școlar

Profesori și directori raportează o creștere constantă a încrederii în școală și în colegi de-a lungul timpului, înregistrând o creștere de aproximativ 6% în rândul profesorilor și 8.6% în rândul directorilor.. (eșantion: 317 școli).

Directorii devin surse reale de suport emoțional și operațional

Sprrijinul oferit de directori (consiliere, intervenții în conflicte, suport emoțional și logistic) crește starea de bine, implicarea și performanța cadrelor didactice. Directorul devine nodul de siguranță al școlii.

RENINCO - Buletin Informativ nr.35, anul 13, saptamana 8 – 15 decembrie 2025

Percepția asupra suportului primit din partea directorilor și a colegilor este semnificativ (cu 5.2% la suportul de la director, cu 5.4% la suportul de la colegi) mai puternică la finalul programului . (eșantion: 317 școli, 6298 profesori)

Responsabilitățile de leadership sunt preluate de un număr tot mai mare de cadre didactice, nu doar de liderul formal. Nivelul leadershipului distribuit crește semnificativ în timp.(cu 3.2%) (eșantion: 245 școli, 4623 profesori).

Gestionarea conflictelor bazată pe relație îmbunătățește clima școlii

Acolo unde conflictele sunt abordate cu empatie și orientare spre relație, profesorii și părinții percep un climat mai sigur, mai pozitiv și mai colaborativ.

Sprijinul social reduce cognițiile disfuncționale ale profesorilor și elevilor

Scăderi semnificative în tendințele de neîncredere generalizată (de aproximativ 5%) și perfecționism excesiv (hipercriticism) (de aproximativ 4%),, factori care pot afecta negativ colaborarea. (eșantion: 313 școli, 5670 profesori) E indicată o îmbunătățire importantă a climatului de colaborare și a relațiilor interpersonale în rândul profesori.

Sprijinul emoțional, încurajările și siguranța relațională scad gândirea sănătoasă (ruminație, suspiciune, neîncredere) și cresc sănătatea emoțională la nivelul întregii școli.

Calitatea vieții copiilor = calitatea relațiilor dintre adulți

Calitatea vieții copiilor este direct legată de calitatea relațiilor dintre adulți. Atunci când profesorii și părinții colaborează armonios, copiii cresc într-un mediu sigur, predictibil și plin de încredere, care le susține dezvoltarea.

Concluzia transversală a întregii cercetări este că **relațiile dintre profesori, directori, părinți sunt fundația sănătății emoționale și performanței elevilor.**

Vocea școlilor, experiențe reale

În cadrul conferinței de lansare a rezultatelor, **Sebastian Morar**, director adjunct al Școlii Gimnaziale Ocna Sibiului, a menționat transformările observate în comunitatea școlii:

- profesori mai implicați și mai disponibili pentru elevi;
- copii mai cooperanți și mai echilibrați emoțional;
- părinți care arată încredere și oferă sprijin;
- o comunitate care lucrează împreună în loc să reacționeze prin sancțiuni.

Un model pentru viitorul educației în România

Conferința a arătat clar că **parteneriatul public–privat poate produce schimbări reale**, iar cercetarea riguroasă poate ghida politici educaționale eficiente la nivel național.

„Această cercetare este un dar pe care îl întoarcem profesorilor, elevilor și părinților din România. Datele arată că transformarea este posibilă și este deja aici”

Ruxandra Baciuc, fondator Asociația Școala Încrederii.

Mai multe detalii pe: www.scoalaincrederii.ro

✚ De ce diploma nu (mai) garantează competența. O radiografie a eșecului sistemic pe piața muncii

Absolvirea facultății ar trebui să fie un moment de triumf, o lansare la apă a unei nave pregătite să înfrunte oceanul profesional. În realitate, pentru zeci de mii de tineri, este momentul în care realizează că au primit o vâslă, dar nava lipsește, iar oceanul este plin de rechini.

RENINCO - Buletin Informativ nr.35, anul 13, saptamana 8 – 15 decembrie 2025

Trăim o criză acută de competență, mascată de o inflație de diplome. Avem absolvenți de Marketing care nu au rulat o singură campanie în social media, ingineri care au făcut proiectare doar pe hârtie și absolvenți de Litere care pot recita critici literare din anii '70, dar nu pot redacta un email profesional coerent și persuasiv (da, știm, AI-ul ne poate ajuta... dar chiar asta ne dorim sau asta să fie soluția?).

Această situație nu este un accident; este rezultatul unui "dialog al surzilor" între trei actori majori: sistemul educațional, angajatorii și noile generații.

1. Universitățile: fabrici de teorie, muzee ale pedagogiei

Problema fundamentală începe în bănci. Încă avem profesori universitari care predau după aceleași notițe îngălbenite de vreme, refuzând să accepte că lumea s-a schimbat din 1990. Se practică "dictarea" - acea metodă arhaică prin care informația trece din caietul profesorului în caietul studentului, fără a trece prin mintea niciunuia. Mai mult, egourile prezente la catedră dezumanizează complet relația formator - elev/student.

Ruptura de realitate este brutală.

- Exemplu concret: În timp ce companiile folosesc metodologiile Agile, Slack, Jira și AI pentru a optimiza fluxurile, studenții sunt puși să memoreze definiții seci ale managementului, scrise de autori care nu au condus niciodată o echipă reală.
- Lipsa flexibilității: Un profesor rigid, care penalizează o opinie proprie sau o abordare creativă doar pentru că "nu e ca în curs", nu doar că ucide entuziasmul, dar distruge exact acea competență pe care World Economic Forum o plasează în topul cerințelor pentru 2025: gândirea critică și rezolvarea complexă a problemelor.

Absolventul iese din școală știind "ce" este lucrul, dar neavând nicio idee despre "cum" se face lucrul. Este un teoretician al înotului care se îneacă la prima intrare în bazin.

2. Angajatorii: căutarea unicornului și lipsa de empatie

De cealaltă parte a baricadei, angajatorii afișează o reticență vecină cu cinismul. Anunțurile de angajare au devenit meme-uri dureroase: "Căutăm junior, experiență minim 3 ani".

Această cerință absurdă denotă o lipsă totală de asumare a rolului de formator. Companiile vor "plug & play" - angajați care să producă din prima zi, ignorând faptul că nicio școală nu poate replica perfect cultura și procesele interne ale unei companii.

Mai mult, există o lipsă acută de empatie organizațională.

- Angajatorii îi etichetează rapid pe tineri ca fiind "fără chef de muncă" sau "pretențioși", fără a încerca să înțeleagă că aceștia nu mai răspund la vechile pârghii de motivare (frică, autoritate, promisiuni vagi).
- Procesele de recrutare sunt adesea dezumanizate, bazate pe algoritmi ATS (Applicant Tracking Systems) care resping CV-uri bune doar pentru că lipsesc niște cuvinte cheie, adâncind frustrarea tinerilor.

3. Generația Z: între anxietate și nevoia de sens

Nu putem ignora elefantul din cameră: provocările specifice Generației Z. Acești tineri nu sunt nici "fulgi de nea", nici "leneși", dar sunt fundamental diferiți.

- Deficitul de soft (social) skills: Un studiu realizat de Harvard University, Carnegie Foundation și Stanford Research Center a concluzionat că 85% din succesul profesional se datorează abilităților soft (inteligență emoțională, comunicare, negociere) și doar 15% abilităților tehnice. Exact aici este punctul nevralgic al Gen Z. Obișnuiți cu interacțiunea mediată de ecrane, mulți tineri au dificultăți majore în a gestiona conflicte față în față, în a

accepta feedback constructiv (pe care îl percep ca pe un atac la persoană) sau în a naviga politicile de birou. Să punctăm aici și lipsa de educație emoțională din familie și din școală.

- Pragul de reziliență: Tinerii de azi cedează mai repede sub presiune. Nu pentru că sunt slabi, ci pentru că sunt hiper-conștienți de sănătatea lor mintală. Însă piața muncii, adesea brutală și competitivă, nu are răbdare cu anxietățile lor.
- Nevoia de scop: Ei nu mai muncesc doar pentru salariu ("work to live", nu "live to work"). Dacă nu văd un sens în ceea ce fac, dacă nu simt că munca lor contează, pleacă. Această mobilitate (job hopping) îi înnebunește pe angajatorii care caută loialitate pe termen lung.

Suntem într-un cerc vicios.

Profesorii spun: "Nu e treaba noastră să vă învățăm meserie, noi vă formăm gândirea." Fals, o gândire fără aplicabilitate este sterilă.

Angajatorii spun: "Nu e treaba noastră să vă învățăm, asta trebuia să facă școala." Fals, mentoratul, programele de onboarding, de shadowing, coachingul, formarea profesională, planificarea carierei sunt esențiale.

Absolvenții spun: "Nimeni nu-mi dă o șansă." Parțial adevărat, dar adesea lipsește proactivitatea de a învăța singur, în afara curriculei.

Soluția nu e simplă, dar e clară:

1. Reforma curriculară: nu mai avem nevoie de memorare. Avem nevoie de proiecte practice, stagii de practică reale (nu doar semnături pe o foaie), parteneriate obligatorii între facultăți și companii, intervenții ale practicienilor la cursuri.

2. Schimbarea mentalității de angajare: companiile trebuie să investească în potențial, nu doar în experiență dovedită. Să angajeze și pentru atitudine, potențial, vocație și să antreneze pentru abilități. Și să considere antrenamentul o investiție, nu un cost.

3. Responsabilizare individuală: tinerii trebuie să înțeleagă că diploma e doar biletul de intrare. Educația reală începe singur: cursuri online, voluntariat, proiecte personale, stagii de practică reale, programe de internship, joburi pe perioada verii etc.

Până când aceste trei lumi nu vor începe să vorbească aceeași limbă, vom continua să producem șomeri cu diplomă și companii care se plâng că nu au pe cine să angajeze, într-o piață a muncii tot mai distantă și incertă.

sursa: www.republica.ro, autor Corina Neagu

2026 va însemna:

- Anul 2026 a fost desemnat de Națiunile Unite ca fiind **Anul Internațional al Voluntarilor pentru Dezvoltare Durabilă (IVY 2026)**, celebrând voluntariatul

Evenimente majore:

- **Campionatul Mondial de Fotbal (FIFA World Cup 2026)** găzduit de Canada, Mexic și SUA, 48 de echipe, în perioada 11 iunie – 19 iulie,
- Culoarea Pantone pentru 2026 este "Cloud Dancer" = un alb aerat și echilibrat.

Teme cheie pentru 2026 în Europa:

- **Bugetul și economia UE:** *Bugetul UE convenit pentru 2026 (angajamente de aproximativ 192,8 miliarde EUR) finanțează priorități precum apărarea, inovarea, agricultura, coeziunea și sprijinul pentru Ucraina, în cadrul pe termen lung 2021-2027.*

- **Legislație și politici:**

Transparența salarială: Intră în vigoare noi reguli ale UE (Directiva (UE) 2023/970), care obligă angajatorii să explice salariile și le oferă angajaților putere de decizie.

Programul de lucru al Comisiei: Prezintă inițiative legislative pentru o „Europă puternică, sigură și prosperă”, concentrându-se pe obiectivele de apărare, digitale și ecologice.

Programe majore:

- *Erasmus+: Lansează noi oportunități de finanțare pentru educație, formare, tineret și sport.*
- *Alegeri și evenimente: Evenimentele programate includ alegeri parlamentare (Letonia, Bosnia), alegeri prezidențiale (Bulgaria) și Campionatul European de Handbal Feminin.*
- *Adoptarea monedei euro de către Bulgaria: Bulgaria urmează să adere la zona euro începând cu 1 ianuarie 2026.*



La mulți ani, 2026!!

Toți pentru unul, unul pentru toți!